

עפ"ג 13289/05/22 - ריהם גבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 13289-05-22 גבר נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדברג ומיכל שרביט
המערער ריהם גבר ע"י ב"כ עוה"ד יעקוב ג'בר
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שגיב עוזרי, פרקליטות מחוז
המשיבה ירושלים (פלילי)

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) מיום 20.3.2022 בת.פ. 44119-11-17.

1. המערערת הורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ותקיפה הגורמת חבלה ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

2. לפי עובדות כתב האישום, ביום 20.6.2017 הבחינה המתלוננת במערערת, שהיא גיסתה, כשהיא בחצר ביתה. המתלוננת ביקשה מהמערערת לצאת אך המערערת סירבה ואמרה למתלוננת - שהייתה אז בחודש השמיני - "את בהיריון אני אפגע לך בעובר". המערערת החלה למשוך בשערה של המתלוננת ולהכותה באגרופים בכל חלקי גופה ובגבה כשהמתלוננת מנסה להתרחק ממנה, אך המערערת המשיכה להכותה ולא הרפתה, נטלה מגב שהיה קודם לכן בידה של המתלוננת והחלה להכות את המתלוננת עם המגב כשהיא פוגעת בגופה של המתלוננת. המתלוננת נפלה ארצה והמערערת המשיכה כל העת לתקוף את המתלוננת ולהכותה באגרופיה בראשה ובגופה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת מספר שריטות בידיה, היא דיממה ונגרם סיכון להריונה באופן שהצריך אשפוז בבית החולים במשך ארבעה ימים.

3. בית המשפט קמא קבע כי מתחם הענישה נע בין שירות לתועלת הציבור ו/או מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות. עוד קבע בית המשפט קמא כי יש למקם את המערערת בתחתית המתחם ואין מקום לביטול הרשעתה של המערערת שכן, כדברי בית המשפט קמא: "שירות המבחן לא בא בהמלצה לביטול ההרשעה בצדק. נסיבות המקרה אינן מאפשרות את ביטול ההרשעה, וכן לא הוכח נזק קונקרטי" (עמ' 4 לגזר הדין).

4. לפיכך, גזר בית המשפט קמא את דינה של המערערת ל- 300 שעות שירות לתועלת הציבור; מאסר מותנה;

פיצוי למתלוננת; והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

5. הערעור הנוכחי הוגש על החלטתו של בית המשפט קמא בדבר אי-ביטול הרשעתה של המערערת.
6. ב"כ המערערת טען כי ראוי לבטל את ההרשעה משום שהמערערת היא סטודנטית לחינוך והרשעה עלולה לפגוע בסיכוייה להשתלב בעבודה במקצועה. עוד ציין ב"כ המערערת את נסיבותיה האישיות של המערערת, את העדר העבר הפלילי ואת חלוף הזמן הניכר מאז ביצוע העבירה. לדבריו, ברקע המעשים "התגרות מתמשכת מצידה של המתלוננת" (עמ' 1 לפרוטוקול), ואף לכך ראוי לטעמו לייחס משקל.
7. מנגד, ב"כ המדינה ביקש לדחות את הערעור. לטענתו, נימוקי הערעור הוגשו באיחור וכבר מטעם דיוני זה יש לדחות את הערעור. לגופם של דברים, טען ב"כ המדינה כי גזר הדין מקל מאד עם המערערת, ובוודאי אין מקום לביטול ההרשעה נוכח חומרת המעשים בהם הורשעה ומשעה ששירות המבחן לא המליץ על ביטול הרשעה, תוך ששירות המבחן מציין שהסכסוך בין המערערת למתלוננת עדיין קיים.
8. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים החלטנו לדחות את הערעור. לא נפלה כל שגגה בהחלטתו של בית המשפט קמא להרשיע את המערערת. לא התקיימו במקרה הנוכחי תנאיה של הלכת **כתב** לאי-הרשעה (ע"פ 2083/96, פ"ד נב(3) 337), ובפרט לא התקיים התנאי שעניינו כי "סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים" (שם, בעמ' 342).
9. המערערת תקפה את המתלוננת באכזריות בהיותה בחודש השמיני להריונה ואף אמרה למתלוננת שתפגע בעובריה. מעשה התקיפה כלל משיכת שיער והכאה באגרוף, והתקיפה נמשכה גם כשהמתלוננת ניסתה להתרחק מהמערערת. המערערת אף תקפה את המתלוננת באמצעות מגב, כדי כך שהמתלוננת אושפזה בבית החולים במשך ארבעה ימים מחמת הסיכון להריונה.
10. חומרת מעשיה של המערערת היא כזו שלא ניתן להסתפק באי-הרשעה חרף חלוף הזמן וחרף נסיבותיה האישיות של המערערת, ובענינו העונש שנגזר על המערערת מקל. תקיפתה של אישה הרה תוך שימוש במגב חרף ניסיונות התרחקות של המתלוננת, היא מעשה שלא ניתן להסכין עמו. משמעו העדרה של חמלה כלפי מי שנושאת ברחמה עובר ומייחלת לבואם של חיים חדשים לעולם.
11. לכך יש להוסיף את האמור בתסקיר המבחן שלא תמך כלל ועיקר באי-הרשעתה של המערערת, ואף המליץ במפורש על הטלת מאסר מותנה על המערערת (וכידוע, לא ניתן להטיל מאסר מותנה במקרה של אי-הרשעה), כשבתסקיר גם צוין שהסכסוך בין המערערת למתלוננת לא שכך.
12. כל אלו מובילים למסקנה לפיה דין הערעור להידחות, והוא נדחה בזאת.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ו אלול תשפ"ב, 22 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט

,